

Hír(R)radó

A győri Radó Iskola dolgozóinak és diákjainak gondolatai életükről

11. évfolyam 2. szám 2013. március

Szeretettel köszöntjük a kedves Olvasókat! Odakint kisütött a nap, a lányok ledobták a kabátot, a fiúk nem győzik lesni őket! Nemcsak testileg fejlődtünk, hanem az iskolában sokat okosodtunk is! Volt, akinek a tanulás is élmény, persze többen vannak, akiknek nem. Mennyi minden történik a suliban a tanórákon kívül! Mulatunk, bulizunk, koncertre, kirándulni járunk, és sokat olvasunk! Ezekről számolnak be a cikkek írói, akik között egyre több a gyerek! Ennek nagyon örülünk, és biztatunk mindenkit, hogy „rajta”!! Csak nyugodtan ragadjatok tollat, illetve billentyűzetet és számoljatok be a jó és néha a rossz élményekről, a gondolatokról és persze a sikereitekről is! Ide kívánczok a Hála és köszönet hangja, amelyet az egyik édesanya fogalmazott meg az újság számára! Örömmel tölt el bennünket, hogy ilyesmire is hallhatunk! Kellemes olvasást!

A MI Titink!!

Kislányom, Martina 2000 nyarán született ikertestvérevel. 1hét után otthon is voltunk és kezdtük a kis életünket. Bölcside jártak Zsófiával, majd elkezdték az ovit. Martina logopédiai óvis csoportba járt, a "Fekete István Óvodába". A legjobb felkészítést kapta, amit csak lehetett iskolakezdesre. Itt derült ki, hogy speciális fejlesztésre szorul, autizmus tünetei miatt. Utána kerültünk a Radóba előkészítő kisiskolásnak. Saci néniel kezdte tanulni az írást, olvasást, de ő kisbabát várt és nélküle mentünk tovább. A tanító néni változás Titinek nagyon nehezen ment, és akkor volt róla szó, hogy speciális autista csoportba kerülünk. Én bíztam benne, ha idáig eljutottunk, akkor itt, ebben a remek közösségben tud folytassa tovább. És akkor érkezett meg osztályfőnöknek Kutrovics Erzsébet (Erzsi néni). Azóta az egész életünk megváltozott! Tina óriási fejlődésnek indult! Folyékonyan olvas, kitűnő matematikából és szociális fejlődése is rengeteget változott. Erzsi néni minden gyerek csodálatlaltal figyeli órán, és várják a rengeteg újat, amit tanulhatnak tőle. Az idén sokat köszönhetünk Makkosné Nagy Kinga néninek, aki hetente külön speciális fejlesztést tart neki. Mostanra eljutottunk odáig, hogy Titi 2 napra el tudtam engedni minden aggodalom nélkül a bakonyi szánkózásra, melyet Ildi néni (Buriánné Nagy Ildikó) Titi másik tanító nénije szervezett. Ő gondolt rá először, hogy Martina nagyon jól érezné ott magát. Ezeket a gondolatokat azért írtam le, mert meg szeretném köszönni mindenkinek, hogy Titi kiegyensúlyozott és boldog kislány, aki nagyon szeret ebbe az iskolába járni.

Köszönettel: R. Szandra, (Martina anyukája)

Fantasztikus

szavalóversenyről tudósít Galambosné Ági néni

Megtiszteltetés számomra, hogy a 2013. március 1-jén megrendezett mosonmagyaróvári megyei próza és szavalóversenyéről tudósíthatok. Március 1-jén reggel fél nyolckor találkoztam a szavalóversenyre induló gyerekekkel a győri állomáson. Kísérőtársam Németh Csabáné Csilla néni volt, aki a ránk bízott kis krapekok testi épségére segített vigyázni. Időben megérkezett a vonatunk és mi suhanhattunk célunk felé. Tóth József Balázs egy fekete naciban és fekete csukában feszengett, haja zselével volt belőve. **Fantasztikusan** jól nézett ki. Pintér Ricsi tőle szokatlan módon jól nevelten és türelmesen viselkedett, aggódtam is, beteg ez a gyerek? Szabó Dominik Csilla néni idegelte ki fantasztikus kérdéseivel, melyek a vonatok fajtájára és indulási idejére vonatkoztak. Balogh Kamilla csinos miniszoknyát húzott és vékony fehér harisnyát, melyben sikerült **fantasztikusan** megfáznia, és háromnapos igazolt mulasztást szereznie az iskolában. Schwarz Lili azon rágódott, hogy nyer-e vagy nem. **Fantasztikusan** izgatott volt. Takács Venci a telefonjával bíbelődött, fülhallgatója, mint egy infúziós készülék lógott a hallószervéből. **Fantasztikusan** nézett ki. Kiss- Görög Sanyika az előkészítő osztályos növendékünk vicces történeteket adott elő háziállataival kapcsolatban. A verseny helyszínén a gyerekek megtudták, hogy milyen sok **fantasztikus** programot szerveztek részükre a házigazdák. Volt karaoke, gyöngyfűzés, íjászkodás. Kiss- Görög Sanyikánk rögtön íjászkodni akart. Ez **fantasztikus** ugye! A versenyzőket a vendégfogadó tanár néni finom szendvicsekkel és süteményekkel táplálták. Mellesleg a verseny is lezajlott. Takács Venci első lett felsős prózában. Egy kamasz szédületesen humoros önmarcangoló monológját mondta el. **Fantasztikusan** jól lökte a szöveget. Úgy emlékszem amíg Venci szerepelt nem lógott a füléből az infúziós drót. De utána azonnal. Balogh Kamilla az alsósok között prózamondásban második helyezést ért el. Nagyon szépen mondta ő is a szövegét. Kiss- Görög Sanyika úgy elvarázsolta a zsűrit, hogy egyből egy **fantasztikus** külön díjat adtak neki. A többiek színvonalasan képviselték iskolánkat, magatartásból ötöst érdemelnek. Hát ez tényleg **fantasztikus**.

Visszafelé a vonaton senki nem maradt a vécében, pedig többen meglátogatták a jeles helyiséget. Ez a **legfantasztikusabb**.

íci-píci törpék

Sziaztok Kedves Radósok!

Most már mi is hozzátok tartozhatunk és iskolába járhatunk! Nagy kaland ez ám az ovi után! Kezdetben olyan volt nekünk a sulis élet, mint Gullivernek az óriások földjén! Mindenki nagyobb volt nálunk, és nem igazán értettük a szokásokat. Igazi kis cérnahangú manókként cammogtunk. Sokszor pedig úgy jártunk a folyóson, mint Jancsi és Juliska, csak mi hiába hintettük el a tízórai morzsáit a mosdó felé vezető úton, mégis eltévedtünk vissza jövet. Amúgy - köztünk legyen szóva - a mosdó nagyon tuti hely. Sok időt szoktunk itt eltölteni. Szappanpörgetésből és törölköző tekerésből mindannyian csukott szemmel kiválóra vizsgázunk, és ebéd után a fogkeféssel itt szoktunk jól odapörkölni a fogmanóknak is, hogy ne fúrják ki a fogainkat. Így aztán Csilla néni jó sok repetát adhat még nekünk a menzán! Az osztályfőnökünkkel, Csányi Mariann néniel nagyon sok kézműves dolgot készítünk. Elkészítettük a kis csizmánkat is krepp-papírból, így már korán jöhetett a Mikulás bácsi! Varga Erika néni és Zsédely Julianna néni nélkülözhetetlenek számunkra. Nagyon szeretjük őket. Sok jó dolgot tanulunk tőlük. Mindenben segítenek bennünket. Olyanok ők, mint Charly angyalai! Baj van, és már érkezik is az Erika-Julcsi néni kommandó! Legyen az mászóka tetején fent ragadás, ülepen elrepedt nadrág, vagy súlyos fertőző tanulás elleni vágy! Délután a napköziben Sass Anita néniel nagyokat alszik a fél osztály, a másik fele meg fent van, mert a gyorsan elalvók hangos horkolástól nem tud aludni. Kedvenc altató mesénk a Kacor király, már hallottuk vagy 1000-szer, de meghallgatnánk még ugyan ennyiszor. Ébredés után jót bugizunk a szőnyegen, közben gyakoroljuk a balt és a jobbot, aztán már csak azt vesszük észre, hogy vennünk kell a kabátunkat és haza kell mennünk. Reméljük, év végére nagyon sok új dolgot tanulunk még! Jövőre pedig már nem mi leszünk a legkisebbek!

1.h. osztály és Anita néni

Elköszönök,

emlékezem a szép, együtt töltött évekre

Egy évvel ezelőtt nagy döntés előtt álltam, naponta többször is feltettem magamnak a kérdést – nyugdíjba menjek, vagy még 1 évet maradjak. Hol így, hol úgy gondoltam, végül a nyugdíj mellett döntöttem. 40 évet dolgoztam, abból 38 évet pedagógusként. Gyerekkoromban nem gondoltam, hogy pedagógus leszek, mindig az emberek gyógyítása vonzott. Úgy látszik az élet jobban tudta mi való nekem, mikor a gyógypedagógia felé irányított. Hálás vagyok érte, mert megelégedett, boldog ember lettem, nagyon szerettem dolgozni, büszkén mondtam mindig, hogy gyógypedagógus vagyok.

Szerény embernek érzem magam, mégis azt mondom, hogy nagyon nagy tudásra tettem szert. Ez a tudás nemcsak a tankönyvekből összeszedett ismeret, sokkal többet jelent, amit a munkatársaimtól, a szülőktől és töletem tanultam gyerekek. Mi- mindent is tanultam elsősorban szeretet, aztán megértést, mások elfogadását, hálát és még sorolhatnám.

Az emberek nem azért dolgoznak, hogy elismerjék őket, hanem mikor esténként végiggondolják a napjukat elégedettek legyenek. Az elvégzett munka után az elismerés nagyon jól esik, újabb erőt ad a feladatok megoldásához. Nagyon sok elismerésben volt részem, amit volt idő, amikor nem tudtam elég nyitott szívvel fogadni. Ma már megtanultam, hogy nemcsak adni jó, a szeretet elfogadására is készen kell állni.

A hosszú évek alatt örömök, bánatok egyaránt érik az embert. Gyermekei lesznek, akik aztán elhagyják a családi házat, de az iskolában van helyette sok, akiket lehet szeretni. A szeretteink eltávoznak, bánkodunk, aztán azt vesszük észre, hogy a testvéri szeretethez hasonló érzések alakulnak ki bennünk egy-egy munkatársunkkal kapcsolatban.

Sok nagyszerű szülővel találkoztam a hosszú évek alatt, meg kell köszönnöm nekik, hogy példát mutattak nekem a helytállásról, az elfogadásról.

Gyerekek megtanítottak engem mosolyogni, ezt sokszor észrevettem magamon amikor köztetek voltam. Elgondolkodtam azon, hogy miért is tudatok ennyire közel kerülni hozzám, mindegyiketek egyéniség, mindenkiben van, amit szeretni, értékelni lehet. Igyekeztem a jó és szép dolgokat észrevenni, de hálátlan feladatom is akadt, a helytelen viselkedés számonkérése. Ez a legnehezebb, főleg akkor, ha a szüleiteket is tájékoztatni kellett. Egy szülőnek a gyerekeről rosszat hallani a legborzasztóbb dolog a világon. Ezekre a beszélgetésekre nem szívesen emlékszem.

Abban is nagyon szerencsés vagyok, ha a hangotokat hallani akarom, a nagyszünet idejében kimegyek az udvaromra, és már hallak is benneteket. Ilyenkor próbálom kitalálni, melyik osztály focizik a pályán.

A RADÓ ISKOLA nekem mindig csupa nagybetűs lesz, szeretném, ha hozzám hasonlóan szép napokat töltenétek falai között. Köszönöm, hogy ilyen nagyszerű munkahelyem lehetett.

Mészáros Tiborné Anna néni

Kívánunk békés, nyugodalmas, nyugdíjas éveket Anna néni!

Bódi Irén: Az idő vonatán

Egy pálya útja véget ér.
A gyorsvonat megáll,
s a búcsúzó útitárs
más vonatra száll.

Az idő vonatán lassan dőcög
tovább,
s ha kinéz ablakán,
nem fut el úgy a táj,
ahogy elfutott – az ifjúság.

Az ember a múltba
ezerszer visszanez,
s szeretné újraélni mindazt,
ami szép.

Lassítaná az időt,
s megállítaná a legszebb
perceket,
de az idő kerekét
megállítani nem lehet.

Amilyen hosszú volt az út,
annyi szépet rejt a múlt!
Ahogy este a Nap leszáll,
úgy válik múlttá a jelen,

míg pirkad a hajnal,
a jövő csak sejtelem.
Az ember a múltba
ezerszer visszanez,
könnyűnek látszik a búcsúzás.
De búcsúzni mindig nehéz

Autista farsang

Az autista gyerekek tudósítását olvashatjátok az idei farsangról.

Nagy várakozás előzte meg az idei báliszezon *leghíresebb rendezvényét*. Az Oscar-díj átadót is két héttel később tartották, hogy tudjanak utánunk valami újat mutatni.

Fergeteges volt a hangulat. Zene, tánc, móka, kacagás volt az egész délelőtt. A világbéke is helyreállt, az indián és a seriff teljes egyetértésben roppta. Mindenki gazdagabb lett - ne nem egy Oscar-díjjal - de egy tombolára nyert plüssállattal, na meg egy jó délelőtt élményével. És hogy a hiányzók sem maradjanak le semmiről, nekik még egy utófarsangot is tartottunk.

Külföldi sztárvendégek is megtisztelték bálunkat, volt ördög a pokolból, kalóz a Karib-tengerről, táncos lány a Karib-szigetéről.

Azért a tél is bepróbálkozott még utoljára a hóember és a jegesmedve személyében. A tavasz közeledtére ébredező méhecske és katicabogár láttán azonban visszavonulót fűjt.

Egészségi állapotukra pedig Kollár Maugli csodadoktor felügyelt.

A biztonságért Élő Balázs volt a felelős, aki teljes fegyverzettel védte a sztárok testi épségét.

Ninja Japánból. De itt volt még indián a messzi Amerikából, és az őt üldöző seriff Texasból.

A Przsevalszkij-ló

Szeretném veletek megismertetni egy különleges lófajta tulajdonságait! Nagyon szeretem a lovakat, sokat olvasok róluk. Ez az egyik kedvenc lófajtam!

A Przsevalszkij-ló a háziasított lóhoz képest zömök testfelépítésű és rövid lábai vannak. Általában 1,3 méter magas és 2,1 m hosszú, a fark hossza 90 cm. Súlya kb. 350 kg. A szőrzet színe fakó. A sörény (mely felfelé mered) körüli rész sötétbarna, a horpasz fakóbarna, a hastájék pedig sárgásfehér színű. A Przsevalszkij-ló lábai gyakran halványan csíkozottak. A háton hátszíz található.

A vadonban a Przsevalszkij-lovak csoportokban élnek, melyek egy domináns ménből, néhány kancából és azok csikóiból állnak. Minden csoport jól elhatárolható területtel rendelkezik; ezen a területen belül a ménes naponta három-hat mérföldet tesz meg, eközben az állatok legelnek, isznak, sőt nyalnak, alszanak és sárfürdöznek. Éjszaka a ménes összegyűlik és kb. négy órát alszik. Érdekes, hogy a csoportokat, az úgy nevezett "háremeket", a domináns kanca vezeti. A domináns mén a hárem "sereg hajtója". Meneküléskor két lehetőség van: az egyik: ha a mén kancáinak nincsenek csikói, akkor veszély esetén a csődör megy elől, a kancái, csak utána libasorban haladhatnak. A másik lehetőség, ha a kancának csikói vannak: akkor a domináns kanca megy legelőre, utána a többi kanca. Mögöttük a csikók, és a végén a domináns mén menekül. A csődör figyel, illetve ösztökéli őket a menekülésre, ha azok elfáradnak. A Przsevalszkij-lovak kizárólag libasorban menekülnek el. A kancacsikók és méncsikók egyaránt elhagyják a szülőcsoportot, amikor elérik az ivarérett kort. Gyakran a domináns mén űzi el őket. A kancacsikók általában új ménest keresnek, melyhez csatlakozhatnak, és amelyben ezt követően szaporodhatnak. A méncsikók általában összeállnak és egy vagy két évet kisebb hímcsoportokban töltenek el. Körülbelül 5 éves korukra a mének elhagyják a hímcsoportot és megpróbálnak szert tenni egy már létező ménesre, megküzdve a domináns ménnel, vagy elhajtanak egy vagy több kancát egy másik mén háreméből vagy a csatangoló fiatal kancacsikókat gyűjtik maguk köré.

Származási helye: Mongólia, Kína, Kazahsztán, Ázsia.

Vérmérséklete: Melegvérű.

Szín: Fakó színben található meg

Testfelépítése: Zömök testfelépítésű. lábszárai rövidek, fara csapott, a paták kemények, nagyok.

Jellemzőik: Tüzes és kitartó fajta.

Marmagassága: 125 cm körüli

Fejforma: Feje egyenes, vagy kosfej

Eredete: Történelem előtti idők

Élettere: Hegyvidéki síkságok

Élő Gergely 8. osztály

Kérdéseim:

Honnan származik a Przsevalszkij-ló?

Melyik állathoz hasonlítható?

Van-e Magyarországon ilyen fajta ló?

Hogyan menekülnek el ezek a lovak veszély esetén?

Szokott-e sárfürdözni ez a ló?

Hány éves korukban hagyják el a csapatukat a mének?

A válaszokat adjátok le nekem, majd lesz ajándék is a szerencséseknek!

Háry János

A történet idején még nem volt tv, rádió, és olvasni is csak kevesen tudtak. Az egyetlen szórakozás, amikor a téli estéken a csárdában ültek az volt, hogy egy sokfelé járt ember *mesélt* nekik arról, hogy mit látott, miket élt át. Különösen az olyan mesélőket szerették, akik színesen, élvezetesen tudták előadni a történetet. Az egyik falubeli meg is jegyzi: *tőlem hazudhat is, ha azt is ilyen jól csinálja...* Neked sem kell mást tenned, csak mosolyogj az öreg meséjén, és hagyd, hogy szórakoztasson.

Lássuk, miről szól a történet:

A falubeliek Háryt várják a csárdában, aki elmeséli, hogyan fogta el egyedül Napóleont. A bíró, a diák és a többi falubeli élvezettel hallgatja, jókat derülve a történeteken.

Háry őrt áll a határon, ahová Mária Lujza (a császár lánya) érkezik. A burkus őrnem akarja átengedni őket a határon, Háry megharagszik és áthúzza az egész épületet a galíciai oldalra. Háry ezért a hőstettért megjutalmazzák. A császárné azt kéri, hogy kísérje el Bécsbe, cserébe teljesíti három kívánságát. Háry azt kívánja, hogy hadd menjen vele szerelme, Örzse. Háry Bécsben is hőstettet hajt végre: betöri a fékezhetetlen paripát, Lucifert. A császárlány egyre jobban beleszeret Háryba. Háború robban ki. Napoleon hadüzenetére a katonák elindulnak a Világ végére csatázni. Háry kapitányként tart velük. Háry egymaga eldönti a csatát. A haditervvel nem törődik, amikor jön az ellenség, csak suhint a kardjával, és minden suhintására eldől egy sor katona. Mikor megnyerte a csatát, Napóleont kegyelemért könyörög. Háry megkegyelmez neki, de komoly feltételeket szab. Bécsben a császárlány eljegyzésre készül, mert jutalmul Háryhoz akarják adni feleségül. Örzse úgy gondolja, hogy neki, miután Háryt elszerették tőle, nincs keresnivalója a császári udvarban. Háry éppen időben érkezik, elköszön a császári családtól. A császárlányt máshoz adják. Ők pedig visszatérnek Magyarországra. Háry befejezte a meséjét a csárdában, senki nem tudja igazolni, hogy igazat szolt-e, mert Örzse meghalt. A diák biztosítja, hogy mindenki tudja:

Háry Jánosnál nagyobb vitéz nem volt a földön...

Háry János hozzánk is eljutott, Sárkány Kázmér operaénekes személyében. Takács Venci és Endresz Marci bele is bújt a huszárruhájába. Azt, hogy Venci is egy suhintással el tud-e bánni egy sor katonával, erre csak azt tudom mondani:

*Aki nem hiszi, járjon
utána...*

Nagy Csabáné Ildi néni

hópelyhecske kalandja

Hópelyhecske vagyok, egy szép nagy, fehér felhőből. Egyik nap esek, csak esek lefelé, mert Holle anyó jól megrázta a felhőpaplanját. Már régóta kíváncsi voltam a Földre, ezért igen-igen megőrültem, amikor éreztem, hogy a felhő szétszakad alattam és hullani kezdek.

Nagyon érdekelt, hol érek majd Földet! Reméltem, hogy gyerekek között, mert a többiek mesélték - akik visszatértek a Földről-, hogy a legélvezetesebb gyerekekkel tölteni a rövidke földi tartózkodásunkat. Már messziről hallottam valami vidám kacagást, kiabálást. Nyújtogattam magam, hogy hamar érjek már célba, és gyorsan tanulmányozhassam a gyerekeket! Mondhatom, nagy szerencsém volt! Éppen a Rádó Iskola udvarára pottyantam, ahol sok-sok gyerek tartózkodott. Rohangáltak, felvették társaimat, valamiféle gombócot gyúrtak belőle, és egymást dobálták vele. Voltak olyanok is, akik visítottak és tiltakoztak, de azért jócskán kaptak a testükre. Gondoltam, vigyáznom kellene, nehogy már engem is összenyomorgassanak! Most értem csak le! Még azért körül akarok nézni!

Láttam olyan gyerekeket is, akik lapáttal kergették a hópelyheket, odébb rakták, aztán megint odébb! Ezt valahogy nem értem! Mindig várják a hóesést, aztán meg útban vagyunk nekik! De azért nem bántottak bennünket, csak pakoltak ide-oda. Kiabáltak, hogy

- Hozzátok a szánkókat! - Az meg mi lehet? Azt is megtudtam, mert fából készült csuszkákon húzogatták egymást. Mennyi mindent tanulok én itt?! Nem hiába, ez egy iskola, most én is iskolás vagyok! Juhhé!

Voltak unalmas óráim, amikor nem járt senki sem az udvaron, mert abban a házban tartózkodtak, aminek olyan szép csillogó ablakai vannak. De a szünetek! Élveztem rettenetesen! Annyi vidámság, nevetés! Gondoltam, kipróbálom azt a dobálózást. Engedtem, hogy összegyúrjanak! Nem is fáj! Repültem gyorsan egy lány nyakába, persze sikított meg vihogott, hogy „Jaj, ne! Jaj, ne!”, de láttam rajtam, hogy élvezi nagyon. Egy felnőtt szedegette ki a nyakába szórt havat, de én nagyon óvatos voltam, mert bent akartam maradni, gondoltam, megnézem, milyen világ van odabenn. Hohó! Hát ez nagyon érdekes! Mi van itt? Valami buli féle? Mindenhol szalagok, színes papírok! Azt mondták, farsang van! Mi lehet az? Ott csücsültem a lányka nyakában, és próbáltam kikandikálni a helyemről. Zene szólt, egy néni beszélt. Füleltem nagyon, de aztán éreztem, hogy rosszul vagyok! Kezdtem összeesni, megváltoztam.

A lány odakapott a nyakához és az udvar felé vette az irányt!

- „A csudába is! Maradt hó a nyakamban” - mondta és a kezével kiszedett engem is, és visszadobott az többi hópehely közé. Már alig volt bennem élet! Vizesedtek a lábaim, a kezeim, éreztem, hogy elájulok! Ott feküdtem magatehetetlenül, amikor valami fényes megcirógatott! Ez meg Naptestvérem lesz!
- „De jó, hogy találkozunk! Tudsz rajtam segíteni?”
- Tudok, tudok, maradj nyugodtan, újabb utazáson veszel részt!
- De én itt akarok maradni, nem akarok visszamenni!
- Ez az élet rendje! Muszáj visszamenned, hogy újjá születhess! Ne félj, még lejöhetsz ide, ha újra hópehely leszel!
- Tényleg, újra hópehely leszek? Akkor jó!” - nyugodtam meg, és hagytam, hogy a Naptestvérem magához emeljen. Féltőn beletett egy felhőcskébe, ahol olyan hideg volt, hogy újra kikristályosodtam. Kidugtam a fejemet a felhőből, és alig vártam, hogy újra a gyerekek között lehessenek!

Remélem, ők is várnak rám! Micsoda boldogság játszani! Csak tudnám, **mi a csuda az a farsang!**

A mi Lajos bácsink

Minden reggel figyelem, mikor Lajos bácsi belép az épületbe. A gyerekek arca, mint a napsugár, kivirul. Rájuk néz és mosolyog. Minden kisgyerek segíteni szeretne neki, hisz Lajos bácsi mellett a munka is édes. Általában az otthonban élő gyerekeket viszi, mert nekik van a legnagyobb szükségük a férfi példaképre. Nagyon sok mindent tanulnak tőle. Igaz nem matematikát és magyart, de megtanulják mellette, hogy a diót össze kell szedni, ha potyog, a levelet hogyan gyűjtjük össze és melyik szerszám mire való.

Stefanovics Lajos 2005-ben jött az iskolába, nem új környezetbe jött, hisz felesége, Kati néni itt dolgozott. Sok rendezvényen és kiránduláson részt vettek együtt. Textilipari végzettséggel rendelkezik, ebben is dolgozott 31 évig.

Nagyon szeret ide járni, hisz imádja a gyerekeket és nagyon jó közösséget ismert meg. Mindenkiel megtalálta a hangot. Nagyon segítőkész és jó lelkű ember. Sok problémánkra megoldást talál, ha biciklit kell szerelni, ha leesik az ajtó, ha koszorú kell vagy barka, ha egyik épületből kell valami a másikba, ő mindig ott van.

Nagyon örülök neki, hogy köztünk jár, nézi és hallgatja a kívánságainkat, és példát állít a gyerekeknek.

Zsédely Julesi néni

Andi – randi – Lélekrandi

Mit is jelentenek ezek a szavak?

Andi: az ebédbefizetést Kurali Andi néninél lehet intézni, aztán Illés Andi logopédus néni a rosszul ejtett hangokat igyekszik javítani a kispajtásoknál. Lévai Andi néni zongora tehetségéről ismert, valamennyi ünnepségünk színvonalát emeli játékaival. Mellesleg az igazgató nénit is így hívják.

Randi: a tizenévesek bontogatják szerelmi virágukat és találkozási hívjál egymást.

No, de mi az a **LÉLEKRANDI**? Ez egy szuper dolog! Az iskolánkban dolgozó felnőttek havonta egyszer összejönnek, másfél órában a Lions Quest foglalkozásokon alkalmazott módszerekkel – dramatikus játékok, relaxáció, tesztek kitöltése az érzelmeinkről, stb. – lelkileg feltöltődnek, majd vidáman, agyilag felfrissülve térnek haza. Foglalkoztunk már az önértékeléssel, a céljaink kitűzésével és elérésével, a megbocsátással, az én-üzenetekkel. Minden foglalkozáson más a háziasszony, aki vezeti az éppen aktuális „tanórát”. Gyümölcsteával oltjuk szomjunkt és mindig valami apró finomsággal töltjük bendönket, hiszen nemcsak a léleknek, hanem a gyomornak is meg kell adni, ami jár neki!

A Lélekrandi ötlete Nimsz Éva nénitől származik. **Köszönjük neki, hogy nemcsak a tanulóink, hanem a felnőttek lelkének karbantartásával is törődik!**

Reiger Andrea
ig. néni

Szánkóztam...

Sosem törött még el semmim, pedig már megértem sok évet! Egészen két héttel a 47. születésnapomig elmondhattam ezt magamról. Aztán jött az a bizonyos január 19., szombati nap. Gyerekeknek és szüleinek szerveztem szánkózást a Kóvalter töltésnél. Nagy hó volt, sok szánkózó, és gyönyörű téli idő. A második csúszásomig semmi baj nem történt velem. Aztán lecsúsztam, felálltam, és néhány pillanattal később felrepültem a levegőbe, hátrafelé átestem valakin, aki nekem jött szánkóval, majd lezútyantam a jó keményre taposott hóra. Abban a pillanatban fel is ugrottam, mert a könyökömbe fájdalom nyíllalott, eltörött a kezem. Ezt még akkor nem hittem, és Marcsi néni táskájának szíjával felkötve a kezem, megnyugtatta mindenkit, hogy semmi bajom, folytattuk a programot. Na azért a szánkózást innentől én kihagytam...

Estére bedagadt a kezem, és nagyon fájt, irány a kórház! Hazafelé már begipszelt kézzel jöttem, nagyon furcsa volt elképzelni, hogy négy hétig ez mindig ott lesz a kezemen. Hétfőn irány az iskola! Sok csodálkozó: „Hát veled meg mi történt?” kérdésre válaszoltam aznap röviden: **Szánkóztam.**

Tudjátok én a mozgássérült gyerekekkel foglalkozom az iskolában. Sok mozgás és gyógytestnevelés órám van. A felsőben is több osztályban tartok gyógyteszt. Hát nem volt könnyű gipszelt kézzel bemutatni a gyakorlatokat! Hiába mondtam, hogy mindkét kezünket felemeljük, bemutatni csak egy kézzel tudtam, és ez bizony okozott félreértéseket, hiszen mindig utánozni szokták a gyerekek a mozdulataimat. Hála a gyerekek megértésének és türelmének irántam, azért átvészeltem együtt a nehéz napokat.

Tanítványom, Dávid azt kérte, ha leveszik a gipszet adjam neki! Nem adtam, mert mikor levették annyira boldog voltam, hogy megszabadultam tőle, hogy sietve hagytam a kórházban!

Másik kis osztálybeli gyerekemmel a kézfogás volt nehéz, nem tudunk összekapaszkodni a körben, mert Ádám kinyújtani nem tudta a jobb kezét, én nekem pedig behajlítani nem sikerült a balt.

A farsangon, ami épp a születésnapomra esett már táncoltam a gyerekekkel bohócok öltözve! Azt mondták a kollegáim, csak a gipszről, meg a nagy színes kendőről lehet rám ismerni, amivel felkötöttem a karom. Küldök nektek egy gipszes bohóc fotót magamról, hogy nevésetek! És jó kedvet kívánok mindenkinek egész tanévre!

TANÁRVÁLTÁS A 7. OSZTÁLYBAN

Még szeptemberben tudtuk meg hogy Viktor bá' elmegy. Mindnyájunkat úgy ért a hír, mint akit leütöttek. De el kellett fogadnunk. Így is tettünk. Telt múlt az idő, szinte el is felejtettük ezt. Úgy telt minden, mint a megszokott kerékvágással. Aztán sajnos hamar eljött, amitől féltünk: november 16. Az utolsó nap. Reggel a szokásos biosz és fizika óra. De aztán hamar eltelt az idő a pizzázással, és kólázással. Mindnyájan szomorúan vártuk a 11:50-t (aznap rövidített órák voltak). Az utolsó fél órában az udvaron voltunk. Utána végleg elbúcsúztunk tőle Kár, hogy elment, jó tanár volt, nagyon szerettük.

Aztán hétfőn délelőtt nagyszünetben megérkezett Szilvi néni (különben már előtte 5 nappal bemutatkozott nekünk). Nagyon kedves, aranyos tanárnak ismertük meg őt. Kezdetben még nem tiszteltük annyira, de utána már megszoktuk. Ő is jó fej lett velünk. És ezt viszonztuk neki, kedvességgel szeretettel. Hát telik az élet Szilvi nénival

Takács Venci

Nagy kaland a tanulás

A tanulás is lehet szórakoztató!

Az iskolai komplex tanulmányi versenyt 2013. február 22-én, pénteken rendeztük meg. Ezen a vetélkedőn a 6. és a 7. osztályosok vettek részt. A szervezést Taufer László és Kocsis Szilvia osztályfőnökök végezték.

Mikor hetekkel ezelőtt szóba került ez a program, diákjaink nem voltak túl lelkesek. Hiszen a verseny nevében benne szerepel a „TANULMÁNY” szó, és a tanulás nem mindig jó - a kamasz korosztály szerint. A 7. osztályból Nyári Tibi kijelentette, hogy csak a matematikai feladatokban segít. Bogdán Márk pedig egyszerre azt kérdezte: „Három órára befejeződik?” Gondolom, bokros teendői közé nehezen tudta beiktatni ezt a programot!

A verseny kezdetén kisorsoltuk a csapatokat. Minden csapatban voltak 6. osztályos és 7. osztályos tanulók is. Öt csapat alakult, és öt tantárgyból adhattak számot tudásukról. A feladatok egy részét írásban lehetett megoldani, de voltak képkirakós, szópárosítós gyakorlatok is, sőt matematikából mérni is kellett.

A verseny végén Bogdán Márk megkérdezte: „Nem telt még el egy óra?” De bizony eltelt, sőt másfél óra is elröppent. Olyan jól éreztük magunkat, hogy észre sem vettük az idő múlását!!!!

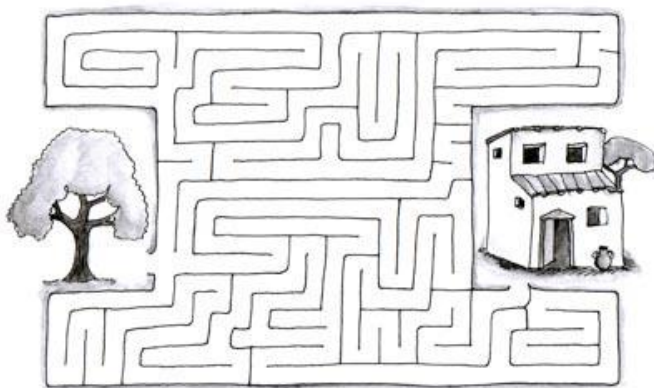
A győztes csapat tagjai: Endresz Marci, Izsa Dániel 6. osztály, Vidák Vivien, Bogdán Márk 7. osztály

Gratulálunk!

Mónika néni

Nektek is itt van egy rejtvény! Találd meg az utat a háztól a fáig!

Nagy utazásom! Irány Brüsszel!

avagy: Hová jutnak el azok, akik végeznek a Radóban!??

2012 november 6-án kedden Brüsszelbe utaztam repülővel Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi repülőtérrel. Az utazás előtt egy hónappal tudtam meg és nagyon örültem, mert még sosem repültem. Nagyon izgultam az első repülőutamon, félelmetes volt a magasban lenni. Láttam: Kispestet, a Keleti pályaudvart, az Erzsébet-hidat, a Lánchidat, a Budai várat, a Margitszigetet, a Dunát, Esztergomot.

15:35-kor indultunk, felhők között és fölött repültem, sütött a Nap, miközben lent a Földön borongós volt az idő. Gondoltam magamban: ide kell elkirándulni a felhők fölé, ahol már derült az égbolt, mert itt mindig jó az idő. :) .11 km magasan szállt a gép. 17:35-kor landoltunk Charleroiban. Megtapsoltuk a pilótát, aztán mikro busszal mentünk tovább a hotelhez, be Brüsszelbe. Elfoglaltuk a szállást, utána megkaptuk a metrójegyeket, elmentünk metróval az étterembe vacsorázni. Mindenki meglepetésére eljött a vacsorára Kósa Ádám képviselő úr és Szilvássy Zsuzsanna volt AOSZ elnök, az Autism Europe jelenlegi elnöke. Kötetlen beszélgetés volt az étkezés után a program, késő este értünk a szállodához. Nagyon jól éreztem magamat. Másnap Kántor Árpád úr irányításával elmentünk az Európai Parlamentbe, ahol bemutatták az EU működését és Kósa Ádám képviselő úr munkáját jelnyelve. Érdekes előadása volt. Az Európai Parlament megtekintése után megnéztem az Antall József Szárnyat. Majd metróval kimentünk az Atomiumhoz, szép volt magasból a várost látni. Mozgólépcsővel és lépcsővel át lehetett menni egyik gömbből a másik gömbbe, gyorslift visz fel. Nagyon lenyűgöző volt minden. Utána átmentünk a Mini Európa parkba! Az aztán igazi csúcsmélység volt számomra! Humorosan és nagyon jól bemutatja a főbb nevezetességeket. Országok Himnuszait lehet meghallgatni, mozgatni lehetett az óriáskereket, szélmalomokat. A budapesti Széchenyi fürdőt is kicsiben mutatja be. Nevettem, jó volt a kedvem. Ezután bementünk a Belvárosba, a Bouchers sétálóutcán, fedett utcán be a főtérre, minden utcasarkon sokibolt, söröző, waffelárusító helyek vannak. A fő tér (Grand Place) igazi mesehangulatú volt számomra, az összes díszített épülettel, a városházával. Megnéztük, lefotóztuk a Manneken pis (pisilős fiú) szobrocskát, világhírű nevezetessége a városnak. Ezután szabadprogram volt. Nagyon hosszú, de felejthetetlen szép nap volt. Utolsó napon csütörtökön reggeli után kijelentkeztünk a szállodából, a táskákat, bőröndöket egy külön szobába tettük. 9-re elmentünk a Parlamentáriumhoz, ahol az EU történetéről lehetett olvasni. Engem nagyon lekötött a téma, hiszen történelem, földrajz bemutatás volt, ami engem nagyon érdekel. Utána szabadprogramként bementünk busszal a városba, lehetett biciklit is bérelni, nagy élet volt! Sétáltunk egy nagyot, ettem sült krumplit, nagyon ízlett. Visszamentünk a szálláshoz, ott volt megbeszélve a találkozó, kivittük a bőröndöket a szobából és jöttek értünk a mikrobuszok, kivittek minket a reptérre, beszálltam a repülőgépbe. Este 20 órára landolt a gép Magyarországon. Felejthetetlen élményekkel tértünk haza. Köszönöm ezt a fantasztikus kiruccanást, tartalmas kirándulást, már most visszamennék Brüsszelbe, de megnézném Brugge-t, Gentet és Antwerpent is.

Vesztergom András, volt Radós, ma Veres Péter

Vicces kedvű 8. osztályosok!

Osztályfőnökünk, Ildi néni kedvenc viccei:

Petőfi bemegy március 16.-án a Pilvaxba.:

- Sanyikám, kérsz egy kis Unikumot? Nem, nem! Tegnap is mekkora balhé lett belőle.

Mit tanultam a szüleimtől?

1. Megbecsülni mások munkáját
„Ha minden áron meg akarjátok ölni egymást a testvéreddel, menjetek ki az udvarra!”

Most takarítottam fel”

2. Vallást

„Imádkozz, hogy kijöjjön ez a folt az ingedből!”

3. Az időutazás alapjait

„Úgy nyakon váglak, hogy a jövő héten térsz magadhoz!”

4. Logikát

„Azért, mert én azt mondtam!!”

6. Bőrön át táplákozni:

„Fogd be a szád és edd meg a vacsorád!”

7. Türelmet és kitartást

„Addig ülsz itt, amíg a spenótod el nem fogy!”

8. Meteorológiát

„Úgy néz ki a szobád, mintha tornádó söpört volna át rajta!”

Ildi nénit kivallatta és a vicceket lejegyezte: Élő Gergő

Szabó Ádám kedvencei:

Pistike sírva jön haza az iskolából:

- Anya! Az iskolában mindenki Rambónak szólít!
- Nahát, holnap bemegyek az igazgatóhoz!
- Inkább ne! Ez az én ügyem!
- Pistike, az utóbbi időben egyre jobb és jobb osztályzatokat kapsz. Valld be, ki segít?
- A televízió! Elromlott.

Szeptemberben az első nagy feleltetés következik. Senki nem akar első lenni, a tanár végül felajánlja:

- Aki elsőnek jelentkezik, egy jeggyel jobb osztályzatot kap.
- Akkor tessék nekem beírni egy kettést - áll fel gyorsan Sanyi.

Kovács Attila ajánlata:

- Maga ügyvéd?
- Igen.
- És van ügye?
- Nincs.
- Akkor maga ügyetlen?
- De volt egy ügyem!
- Akkor maga együgyű!
- De azt is elvették.
- Tudom már! Maga ügyefogyott!

Pistike reggel sírva ébred :

- Miért sírsz Pistike ? - kérdi az anyukája .
- Azért mert az éjszaka azt álmodtam , hogy leégett az iskola .
- Ugyan , ezért nem kell sírni hiszen csak álmodtad .
- Hát , ez az...

Vidéki kislány felel ókori történelemből:

- Mondd meg szépen, kivel harcolt Achilles Trójában.
- Plutóval.
- Egyáltalán nem! Törd még a fejed!
- Néróval.
- Szó sincs róla.
- Akkor Hektorral. De hogy valamelyik kutyánkkal, az biztos.

Az apa nyitogatja a gyerek ellenőrzőjét.

Matek egyes, durr egy pofon.

Olvasás egyes, durr egy pofon.

Ének ötös, durr egy pofon.

A gyerek méltatlankodva így szól:

- De apa, ének ötös, miért kaptam a pofont?
- Mert két egyes után még volt kedved énekelni.

Biológiórán a szórakozott tanár mondja a gyerekeknek:

- A mai óránk anyaga egy béka felboncolása lesz. Hoztam is egyet magammal. Ezzel benyúl a köpenye zsebébe, elővesz egy zacskót, a zacskóból egy sonkásszendvics csúszik ki. Mire a tanár tűnődve:
- Pedig határozottan emlékszem, hogy megettem a tízóraimat!

Hír(R)adó. A győri Radó Tibor Általános Iskola és Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény újságja. Megjelenik évente 3 alkalommal 350 példányban. Szerkesztők: Nimszné Gárdonyi Éva, Nagy Csabáné, Zsédely Julianna. Nyomdai Munkálatok: Palatia Nyomda, Győr
Köszönjük a Nyomda segítségét!